

Thomas Dahlgren – året om i Frodeparken

Löven prasslar under mina fotsteg. Jag går uppe på bergskullen, letar efter nya inslag här i skogen. Det är fascinerande att betrakta olika stadier av växters nedbrytning. Jag kommer hit ofta. Årets alla dagar. Dygnets alla timmar. Till och med i nattens mörker, lyssnandes på ugglornas hoande. Nu för tiden kan man knappt få vara ifred någonstans, men just här är man ensam i hela världen. Så långt från ära och redlighet som man kan komma. Det är unikt.

Thomas Dahlgren – all year round in Park Frodeparken

The leaves rustle beneath my footsteps. I walk on the mountain hill searching for new elements here in the forest. It is a fascinating thing to behold the different phases of plant digestion. I am often out here. All of the days of the year and all hours of the day. Even in the darkness of the night, listening to the hooting of the owls. Nowadays you can hardly be left alone anywhere, but exactly in this spot you are all by yourself in the whole wide world. As far from honour and probity as one can get. This is unique.

